

בג"ץ 3900/02

בפני: כבוד הנשיא א' ברק
כבוד השופט ד' ביניש
כבוד השופט י' אגלרד

- העותרים: 1. מטה מותקפי הטרור (נפגעי) הטרור
2. עוונה סמדר
3. עזרא נחמד
4. רונית אילן
5. שמעון אילן
6. חנה נחמד
7. יעקב נחמד
8. סיגלית נחמד
9. עמרני שי
10. אורי ברוך
11. פרנסיון ברוך

נגד

- המשיבים: 1. אריאל שרון
2. בינמין בן אליעזר
3. אליקים רובינשטיין

עתירה למתן צו על תנאי וצו ביניים

תאריך הישיבה: כ"ז באייר התשס"ב (08.05.2002)

בשם העותרים: עו"ד דוד קירשנבאום; עו"ד זאב דסברג

בשם המשיבים: עו"ד שי ניצן

פסק-דין

במסגרת פעולת הלחימה של "חומת מגן" (אשר החלה ב-29.3.2002) נכנסו כוחות צה"ל (ביום 14.4.2002) לבית-לחם. הם צרו על כנסיית המולד, בה התכנסו כעלובים או ארבעים מבוקשים פלסטיניים חמושים, וכן אזרחים שאינם חמושים. כן מצויים במתחם הכנסייה אנשי דת וכמורה. התנהל משא ומתן בין הפלסטינים שבמתחם לבין מדינת ישראל. משא ומתן זה הגיע לידי סיום. על פיו, חלקם של הפלסטינים שבמתחם ישוחרר (לאחר בדיקה). חלקם יועבר לעזה. מספר מבוקשים - מהם מבוקשים אשר ידיהם מנואלות בדם - יגורשו מהארץ ומהאזור. כנגד גירוש מתוכנן זה וכנגד ההעברה לעזה הוגשה העתירה שלפנינו.

העותרים הם הורים או בני זוג של יהודים אשר נרצחו או נפגעו מפעולות טרור. העותרת מס' 1 הינה עמותה המייצגת את נפגעי ומותקפי פעולות הטרור. לטענתם הדרך הראויה אינה בגירוש המבוקשים או בהעברתם לעזה, אלא בתפישתם ובהעמדתם לדין בישראל. כך דורש עקרון שלטון החוק, כך מתבקש מעקרון הסבירות. כך נדרש מעקרון השוויון. כנגד משיב בא כוח המשיבים, כי עניין לנו בנושא מדיני-בטחוני מובהק. הממשלה החליטה, מטעמים שבמדיניות, שלא לפרוץ לכנסיית המולד, אלא להגיע לידי ההסכם עליו עמדנו. לדעת המשיבים, דין העתירה להידחות בשל אופיה זה.

מכילים אנו לליבים של העותרים. קשה הוא כאבם. רב הוא זעמם. עם זאת, עניין לנו בסוגיה מדינית בה נתון למפקד הצבאי ולממשלת ישראל שיקול דעת רחב. בגוריו של זה ישנם בוודאי פתרונות רבים ושונים. אחד מאותם פתרונות הוא זה שהעותרים דוגלים בו. פתרון אחר הוא זה אליו הגיעו המשיבים. במצב דברים זה לא התגבשה עילה להתערבותו של בית המשפט. את כאבם העמם של העותרים ניתן להביע, בנסיבות אלה, בפני הגורמים הפוליטיים והתכרטיים. אנו - קצרה ידינו מלהושיע (ראו בג"ץ 9290/99 מ.מ.מ. מטה מותקפי הטרור נ' ממשלת ישראל; להלן - פרשת מ.מ.מ.).

המשיבים סמכו טעונם בפנינו על רשימה ארוכה של פסקי דין, בהם במקרים רבים דומים נדחו עתירות. חלקה של פסיקה זו סוכם בפרשת מ.מ.מ. העותרים השיבו, כי יש להבחין בין מבוקשים שנשפטו, נאסרו ולאחר מכן שוחררו, לבין המבוקשים בענייננו, שלא נשפטו, והרי הם עוזבים האזור בלא הרשעה. אכן, בין המקרים השונים קיים שוני. עם זאת, אין בשוני זה כדי להכריע בעתירה שלפנינו. שוני זה מצביע על רגישותו של הנושא, על מרחב שיקול הדעת הרחב הנתון בעניין מדיני זה למשיבים, ועל אי התגבשותה של עילה להתערבותנו.

רשמנו לפינוי בקשתם של העותרים כי תימסר להם רשימת המבוקשים המצויים במתחם. עניין זה ייבדק על ידי המשיבים.

העתירה נדחת.

ניתן היום, כ"ז באייר התשס"ב (08.05.2002), בפני באי כוח הצדדים.

ה נ ש י א ש ו פ ט ו פ ט